

Съвместимо ли е с правото на Съюза съгласно Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, и по-специално член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1, с цел да се гарантира защитата на потребителите и ползвателите и съдебната практика, развиваща посочената директива, тълкуване на Върховния съд, което допълва неравноправна клауза, обявена за недействителна, когато заличаването на тази клауза и последиците, породени от нея, не засягат същината на договора за заем, обезпечен с ипотека?

(¹) ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване от Obersten Gerichtshofs (Австрия), постъпило на 5 април 2019 г. — DenizBank AG/Verein für Konsumenteninformation

(Дело C-287/19)

(2019/C 246/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: DenizBank AG

Ответник: Verein für Konsumenteninformation

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 52, точка 6, буква а) във връзка с член 54, параграф 1 от Директива 2015/2366/ЕС (¹) (Директивата за платежните услуги), съгласно който ползвателят на платежни услуги се счита за приел предложените изменения в договорните условия, освен ако ползвателят на платежни услуги е уведомил доставчика на платежни услуги, че не приема тези изменения преди предложената дата за влизането им в сила, да се тълкува в смисъл, че мълчаливо съгласие на потребителя може да се уговаря без никакво ограничение по отношение на всички възможни договорни условия?
2. а. Следва ли член 4, точка 14 от Директивата за платежните услуги да се тълкува в смисъл, че функцията NFC на персонализирана многофункционална банкова карта, с която се извършват плащания на ниска стойност от свързаната с картата банкова сметка на клиента, е платежен инструмент?
 - б. При утвърдителен отговор на въпрос 2а:

Следва ли член 63, параграф 1, буква б) от Директивата за платежните услуги, уреждащ дерогация за платежни инструменти с ниска стойност и електронни пари, да се тълкува в смисъл, че безконтактното плащане на ниска стойност чрез използване на функцията NFC на персонализирана многофункционална банкова карта може да се счита за анонимно използване на платежния инструмент по смисъла на дерогацията?

3. Следва ли член 63, параграф 1, буква б) от Директивата за платежните услуги да се тълкува в смисъл, че доставчикът на платежни услуги може да се позовава на тази дерогация само когато може да бъде установено, че с оглед на обективното равнище на развитие на техниката платежният инструмент не позволява да бъде блокиран или да бъде предотвратено по-нататъшното му използване?

(¹) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО, ОВ, 2015 г., L 337, стр. 35.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Braşov (Румъния), постъпило на 9 април 2019 г. — SO/TP и др.

(Дело C-291/19)

(2019/C 246/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Braşov

Страни в главното производство

Жалбоподател: SO

Ответник: TP и др.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли Механизмът за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО на Европейската комисия от 13 декември 2006 г., да се счита за акт, приет от институция на Европейския съюз по смисъла на член 267 ДФЕС, който подлежи на тълкуване от Съда?
- 2) Имат ли задължителен характер за румънската държава изискванията, съдържащи се в изготвяните в рамките на този механизъм доклади, по-специално (но не само) по отношение на необходимостта от извършване на законодателни промени, които са в съответствие със заключенията от МСП, с препоръките на Венецианската комисия и Групата държави срещу корупцията към Съвета на Европа?
- 3) Трябва ли член 2 във връзка с член 4, параграф 3 от Договора за Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че в обхвата на задължението на държавата членка да спазва принципите на правовата държава попада и необходимостта Румъния да спазва изискванията, съдържащи се в докладите, изготвени в рамките на Механизма за сътрудничество и проверка (МСП), създаден с Решение 2006/928/ЕО (¹) на Европейската комисия от 13 декември 2006 г.?